Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41366
Copyright: Melk, Benediktinerstift

In apologetico Tertulliano. Diogenes lutulentus pedibus superbos plorans chorros. alia superba conculcat.

In 6o. c. et libro de morte Diogenis heretici li. 2o. contra Jouinianum

Antistenes cum eloquentiam audisset quasi socratem dixisse ad discipulos suos. Abite et magistrum nobis querite. Ego enim iam senuo. Statimque vendens quicquid habebat et publice distribuit. Nil ei plus quam pallium retinuit. Pauperiem eius et laborem reprehendentes Jhesippus in symposio et Jnnabilis in libris eiusdem aliis philosophis aliis rethoricis quibus sibi. Hinc Diogenes ille famosissimus sectator fuit potentiorem regem alexandrum et huiusmodi rhetorem. Nam cum discipulus antistenes nullum verbum et pseuerante Diogene commoue non posset nouissime clauam minatus est ut abiceret. Cum ille caput subiecisset dicit atque dixisset. Nullo tam duro baculo erit quime possit a uno separare obsequio. Ac hoc Diogene refert sanctum quod discipuli vsum apparet fragum. Pera pallacio huic. Clauam ob corpusculi fragilitate quasi senex membra sustentare solitus erat. Et quia embrionios uulgo appellatus est in pnti hora. Postea a quibus et accipiens cibum habitabat aut in porticus vestibulis et in porticibus ciuitatis. Cuique se colorqret idolio volubile se hic domum ~~mutabat~~ habitabat et se cum tempus commutante frigore eum ob dolium utebat in medio estate ad septentrionem et hiemque se sol mutabat Diogenes silo plorum utebat. Quod vero ipse hinc ad portam ciuitatis lignea indut primum cocuma mamillis et elisisse fertur illud ad ira illud dicens. ne sic